

[Skjerbæk.]

soner, der hører til Folkekirken og Folkeskolen, selv om deres Lønningsbestemmelser jo ikke staar i Tjenestemandsløven.

Jeg vil gerne slutte mig til det Spørgsmaal, der blev stillet af den ærede sidste Taler til Ministeren, om en nærmere Udredning af, om de Personer, der falder ind under Løven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere, ogsaa falder ind under denne Lov. Saa vidt jeg kan se, ligger det saadan, at hvis der ikke er vedtaget en særlig Afvigelse fra de gældende Regler i Medhjælperloven, gælder denne Lovs Bestemmelser ogsaa for Personer over 18 Aar; for Personer under 18 Aar er Lovens Regler jo bindende.

Bestemmelsen i § 2, Stk. 2, forekommer mig ikke helt klar. Jeg kan forstaa, at den er kommet ind, fordi man som Udgangspunkt for Lovforslaget har haft Bestemmelserne i Konventionsudkastet og det svenske Udkast, hvor der udtrykkeligt fastsættes, at der skal være gaaet en vis Tid, før man kan give Adgang til Ferieret. Der staar her i § 2, Stk. 2, at som Afbrydelse af Tjenesten skal ikke anses Fraværelse fra Arbejdet, som skyldes Sygdom, Ulykkestilfælde, tvungen Militærtjeneste, midlertidig Arbejdsstandsning af driftsmæssige Hensyn og Ferie i Medfør af denne Lov samt yderligere nogle andre Ting; men Spørgsmaalet er, hvad der ligger i disse Ord; for læser man videre i Lovforslaget, vil man se, at Ferieretten ogsaa er knyttet til Varigheden af Beskæftigelsen. Jeg er klar over, at hvis der gives Løn under de Omstændigheder, jeg her nævnte, maa Tiden regnes med, men i øvrigt er jeg ikke helt klar over Rækkevidden af denne Bestemmelse. Jeg forudsætter, at der kan blive Adgang til at drøfte dette Spørgsmaal nærmere i et Udvalg.

§ 2, Stk. 3, er efter min Mening det Stykke i Lovforslaget, der er vanskeligst at overskue. Det drejer sig om Spørgsmaalet om Løsarbejdere, idet der siges, at hvis saadanne Løsarbejdere er beskæftiget inden for Arbejdsomraader, hvor det efter Arbejdsforholdene er vanskeligst for de beskæftigede at opfylde det i Stk. 1 indeholdte Krav om 1 Uges Arbejde i samme Virksomhed, kan Socialministeren fastsætte nærmere Regler om de beskæftigedes Adgang til at opnaa Ferieret. Der er ikke fra vor Side noget at indvende imod, at man vil have visse Bestemmelser til at lempe paa det, der ellers er Lovens faste Regler, men her synes jeg, man faar for lidt Vejledning

til at afgøre, hvorledes Forholdet skal ordnes.

Endelig vil jeg gerne sige nogle Ord om Landbrugsarbejderne. Der kræver Lovforslaget, at en Arbejder skal have været beskæftiget i mindst 25 Arbejdsdage i samme Virksomhed for at faa Ret til Ferie med Løn. Men Forholdene i Landbruget ligger vidt forskelligt. Der er et vist Antal Medhjælpere, der er beskæftiget Aaret rundt, og for deres Vedkommende er det lige saa rimeligt at give Ferie, som det er at give Ferie til en Person, der er knyttet til en Fabrik eller ansat paa et Kontor. Men for Personer, som staar i et løst Forhold til vedkommende Arbejdsgiver — lad os f. Eks. sige en Person, der overtager det Arbejde i Entreprise at passe en Roemark — synes Bestemmelserne vanskeligere anvendelige. Det er meddelt mig, at det ofte er saadan, at en Person, der overtager den Slags Arbejde, arbejder der med sin Familie. Det er med andre Ord ikke hans Arbejdskraft alene, man træffer Aftale om, men han er en Entreprenør, der paatager sig at udføre dette bestemte Arbejde selv eller ved sin Hustrus eller sine Børns Hjælp, og det forekommer mig, at Bestemmelserne ikke passer paa saadanne Forhold. Det er ogsaa meddelt mig, at man regner med højere Sætser for det Arbejde, der udføres af saadanne Løsarbejdere, og at der heri maa ligge en Erstatning for den Ferie, som de faste Arbejdere i Landbruget har.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle Bemærkninger til § 4 i Lovforslaget. Jeg vil først gøre opmærksom paa den Ejendommelighed, at Lovforslaget siger, at Ferie skal gives i Sammenhæng i Tiden mellem 2. Maj og 30. September. Jeg har eftersat de Overenskomster, der er oplyst i Bemærkningerne, og der tager man alle Vegne den 1. Maj med. Det er maaske lidt stærkt, at man fra Statens Side siger, at man ikke maa regne den 1. Maj som Feriedag, at det er en Dag af en anden Beskaffenhed.

Men i øvrigt vil jeg gerne sige, at det, der præger § 4, er, at der er for lidt Smidighed i Bestemmelserne. Først siges der i Stk. 2, at for saa vidt angaar Personer, der er ansat i Skibe, der anvendes uden for Indsøer, Aaer eller Kanaler, kan Ferien gives paa andre Tider af Aaret end Sommeren. Her synes jeg, man kunde have sparet sig en Bestemmelse; for, saa vidt jeg ved, har vi ikke Indsøer, Aaer eller Kanaler, som befares af Skibe Aaret rundt. Det er udelukkende Sæsonfart, der finder Sted paa vore smaa Indsøer og Vandløb, og der-